

Publicerad 2018-05-08 12:35 av renberg

Tomrum

Tomrum
mellan ljusets platser
Tomrum
i din själ
Tomrum
ekar långt förbi ditt väsen
Tomrum
finner oss aldrig väl

Den som alltid varit fängslad
Vet inte med att fly
Hjärtat saknar brinner rädslas
Utan minnen evigt ny

Tomrum –
hjärtat sjunker genom jorden
Tomrum –
fyller skuggor alltför fort
Tomrum –
marken skälver saknar orden
Tomrum –
tungasteg vid hjärtats port

Bromsar in och expanderar
Rör vid stjärnorna, igen
Längtan brinner, exploderar
Fångar färgerna, ditt hem

Faller sakta mot ett mörker
Bleknar bort mot livets rand
Vad är kvar när allting brister?
När rädslan stormar upp i brand

när avstånden ej längre bär

är ingenting dig längre när.

Kvar är tomrum. Så förlorade
är tid och rum
helt små, som sand
Som korn, slutgiltigt
villkorade
När vi spolats upp
på vår sista strand

Livet, aldrig någon hamn
Tomrummet, vår enda famn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren renberg med Poeter.se id #106090 innehar upphovsrätten